

CENTRE CATALA

BUTLLETI MENSUAL D'INFORMACIO PER ALS SOCIS

ANY III - NOVEMBRE 1954

CARACAS: PINTO A GOBERNADOR, 143-A

Telf. 94.320 N. 31

JOCS FLORALS DE LA LLENGUA CATALANA

ANY XCVI DE LA SEVA RESTAURACIO SAO PAULO (BRASIL) - 7 NOVEMBRE 1954

CARLES PI i SUNYER GUANYADOR DE LA FLOR NATURAL

TRIPTIC

(Fragment)

El parc

No vull res més que el sol i que la terra,
aquesta calma i la verdor del prat;
l'ombra que allunya l'ombra de la guerra.
Res més que la serena llibertat.

El dia és tan suau, la llum tan clara,
que sento infós el goig de viure al pit;
l'oblit del temps acollidor ens separa
del que abans fou angoixa i foll neguit.

Què hi fan avui les velles melangies?
Els vells malastres i temors on són?
Què hi fa el tumulte i cansament dels dies,
si és dintre meu tota la pau del món?

Resta allà, al lluny, la vida miserable,
trista cadena de passió i traüt;
en el besllum de l'hora perdurable
hi ha quelcom més del tràfec que he viscut.

Quelcom més alt i que per sempre dura,
més enllà de l'oblit i de la mort:
l'harmonia vivent de la natura
que pressentim com un suprem acord.

Com inútil pilot de mortes fulles
que arreconà el grop de la tardor,
veig del passat les pàl·lides despulles,
velles recances que encar són dolor.

Si sento encara el mal de la ferida,
si encara es plany el cor del vell sofrir,
em sembla endevinar una nova vida
amb un sentit que no copçava ahir.

Damunt del prat hi ha unes flors vermelles,
taques de llum a l'ombra del redol,
que tenen tot l'enyor de les roselles
enamorades d'un bocí de sol.

El cantar dels ocells fa una musica
com per acompanyar un cant d'infants,
i el plor del mocador damunt la pica
té un picarol de perles i diamants.

El que ara visc, serà la vida meva?
Es la mateixa en què tant he sofert?
O serà sols una petita treva
que em dóna la il·lusió del blau i el verd?

La Gaia Festa es celebrà al Saló Noble de la Facultat de Medicina de la Universitat de Sao Paulo, sota la presidència del Governador de l'Estat de Sao Paulo i amb totes les localitats completament ocupades per un públic emocionat i entusiasta. El discurs presidencial fou a càrrec de la Presidenta del Consistori Gràcia B. de Llorens i el discurs de remerciament a càrrec del poeta brasiler Domingos Carvalho da Silva. En Carles Pi i Sunyer, guanyador de la Flor Natural, recollí personalment el premi i llegí una part del "Triptic" premiat i que és el fragment que es publica en aquesta mateixa pàgina. La Reina de la Festa fou Na Mercè Juvé de Carrion. A la nit a



l'Hotel Esplanada hi hagué el sopar tradicional de germanor, en el qual parlaren Xavier Faus, Jaume Miravittles, Lluís Washington i Carles Pi i Sunyer.

El dia abans es celebrà una Vetllada de Folklore Català en la qual prengueren part l'Esbart Pau Casals, de "Catalònia", dirigit per Na Mercè Juvé de Carrion, i la Coral Paulistano. Hi hagué ofrena de llibres catalans a la Biblioteca Municipal, un homenatge de la colònia catalana als fundadors de la ciutat de Sao Paulo, una extraordinària Ballada de Sardanes amenitzada per la Còpia Catalònia, i dues conferències de Josep Rovira Armengol patrocinades per l'Ajuntament de Sao Paulo. Molts d'aquests actes foren televisonats i ressenyats per la premsa

La Flor Natural, com hem dit, fou guanyada per Carles Pi i Sunyer (Caracas), al qual també fou adjudicat el Premi Prat de la Riba. L'Englatina d'Or fou guanyada per Domènec Guansé (Santiago de Xile). La Viola d'Or i d'Argent, per Joaquim Boixés i Sabatés (Ripoll). Els accèssits als tres Premis Ordinaris correspongueren a Agustí Bartra (Mèxic), Ventura Gassol (França) i Josep Serra Janer, Pvre. (Bergús).

Els Premis Extraordinaris foren adjudicats com segueix: Premi Club de Poesia de Sao Paulo a Joao Cabral de Mello Neto (Rio de Janeiro) i Ruth Sylvia de Miranda Salles (Sao Paulo). Premi Ramon Turró a Lluís Washington Vita (Sao Paulo). Premi Comunitat Catalana de Colòmbia a Manuel de Seabra (Lisboa). Premi Dr. Trueta a Miquel Guinart (França). Premi Pompeu Fabra a Enric Guiter (Perpinyà). Premi Narcís Oller a Odon Hurtado (Mèxic). Premi Sao Paulo a Andreu Dameson de La Garriba (Buenos Aires) i Salvador Riera (Sao Paulo). Premi Ignasi Iglésias a Josep M. Poblet (Barcelona). Premi Joaquim Folguera a Joan Fuster (Sueca-València). Premi Rovira i Virgili a Josep M. Corredor (Perpinyà). Premi José E. Rodó a Miquel Ferrer (Mèxic). Premi President Companys a Victor Alba (Mèxic). Premi Jaume Comte a Manuel Rosset i Sala (Tolosa). Premi Carles Rahola a Elisabeth Oliveres de Picó (Perpinyà). Premi J. Puig Pujades a Joan Triadú (Barcelona). Premi Francesc Macià del Patronat de Cultura "Terra Ferma" de CARACAS a Fermí Tubau (Paris). Premi Joan Soto Ventura de CARACAS a J. M. Miquel i Vergés (Mèxic). Premi Marian Salat de CARACAS a Josep Pineda i Fargas (L'Havana). Premi Llar de Germanor Catalana de Tolosa a Joaquim de Camps Arboix (Barcelona). Premi Centre Català de L'Havana a Josep M. Corredor (Perpinyà). Premi Andreu Xandri a Joan Perucho (Barcelona). Premi Centre Català de Valparaiso a F. Salvador i Rosés (Barcelona). Premi Centre Català de Castres a Enric Guiter (Perpinyà). Premi Maspons i Camarasa a Joan Espinasa Closas (Mèxic). Premi Ricard

Serà només atzar, fugaç miratge,
que em fa sentir el parany de la beutat?
Es només dels sentits la vana imatge,
i és tan sols el dolor que és veritat?

La vida certa és la mortal cadena,
de folls desigs, fal·leres i rampells;
o bé és l'aspiració noble i serena
entrevista entre el vel dels jorns més bells?

Es l'ombra o és la llum que hom endevina?
Es el neguit o la madura pau?
Tota esquerra inquietud calma i afina
la meravella d'aquest cel tan blau.

Adhuc essent la joia fugidora,
i encara que l'instant sigui tan breu,
posa un reflex d'eternitat a l'hora
que fa sentir-nos més a prop de Déu.

No està la veritat en la durada,
mesurar-la no poden els sentits:
està en l'acord de tota cosa nada,
d'un bri d'herba al panteig dels infinits.

Vivim la trama d'una doble vida,
barreja de certesa i vanitat.
Qui sap si el que toquem fóra mentida,
i la il·lusió la sola realitat?

No malmetem l'encís de l'hora quieta
amb la tèrbola urpada del desig;
deixem que resti en son encant perfeta,
sense torbar-la amb el més lleu desig.

Deixem que passi el vent entre el brancatge,
amb un fresseig que es va adormint i es perd;
que ens doni la bellesa del paisatge
el dolç engany de somniar despert.

Encar que l'hora ens sembli lleu, incerta,
en son llampec fugaç va tant endins,
que una esperança en nostre seny desperta
amb el signe segur dels grans instints.

De no ésser certa encara la voldria,
perquè hi vola més lliure l'esperit,
perquè s'hi fon tristesa amb alegria,
perquè ens sembla entreveure-hi l'infinit.

Esser com els ocells, com l'aigua clara,
com el prat, com el vent, com el cel blau;
deixeu-me aprendre, tot vivint encara,
el bell secret d'anar morint en pau.

CARLES PI I SUNYER

Soler a Joan Condom (Sao Paulo). Premi Manuel Rocamora a Ana Murià (Mèxic). Premi Centre Català de Bodeus a Jaume Passarell (Badalona). Premi musical Nicolau a Agustí Bergunyà (Nova York).

La Viola d'Or i d'Argent i el seu Accèssit, i els Premis Ignasi Iglésias i Carles Rahola, foren adjudicats als mateixos autors que els guanyaren l'any passat. Agustí Bartra, Joan Fuster, Miquel Ferrer, J. M. Miquel i Vergés, i Joan Espinasa Closas, premiats en els Jocs d'enguany, també obtingueren altres premis en els de Caracas.